

[Ragnhild Andersen.]

meget betegnende — jeg beder om Formandens Tilladelse til at citere:

„Der stod som bekendt i „Viborg Stifts Folkeblad“ med store, fede Typer: 50 000 Kr. udbetales i Efterbetaling til Viborgs Aldersrentemodtagere (Viborg har godt 1 000 Aldersrentenydere), saa jeg havde jo ventet at faa en Del mere, men nej, saadan gik det ikke til, jeg fik 5 Kr. 25 Øre mere om Maaneden, men saa tog de 60 Kr. af Brændselet og alle Rabatkortene, hvad der resulterede i, at jeg fik ca. 97 Kr. mindre aarlig. Jeg synes, det er en Skandale at lave en saadan Lov.“

Jeg synes heller ikke, det kan være særlig storartet for en Rentemodtager, som venter en virkelig Forbedring, at han i Virkeligheden faar 97 Kr. mindre aarlig. Og for at nu ikke den højtærede Socialminister skal sige, at om ikke netop vore gamle har faaet noget, saa har i hvert Fald Invaliderne faaet ganske klækkeligt, saa vil jeg gerne med det samme gøre opmærksom paa, at Invaliderne ganske rigtigt fik en forholdsvis større Forhøjelse, men de fik ikke en tilfredsstillende Forhøjelse. Jeg talte forleden med en ung Kvinde paa 21 Aar. Hun led af Tuberkulose og havde oppebaaret Invalidere et Par Aar med Grundbeløbet + Invaliditetstillæg + personligt Tillæg til Ekstraforplejning + Kontingenthjælp til Sygekassen, i alt ca. 144 Kr. maanedlig. Hun var ugift, boede hos sin Fader, som var Enkemand med flere mindreaarige Børn, og som derfor maatte holde fremmed Hjælp. Hun oplyste, at det Beløb, der nu, efter den nye Lov, var beskaaret hende, androg 147 Kr. maanedlig, altsaa Rentens Grundbeløb, og ved Henvendelse til Invalididentekontoret paa Frederiksberg blev det oplyst, at det forholdt sig saaledes, og man forklarede i øvrigt, at saadan gik man frem i alle Tilfælde, der var analoge med dette. Det vil sige, at en tuberkuløs, for hvem det er en Livsbetingelse at være fri for økonomiske Spekulationer, og som skal og bør have Adgang til sund og nærende Kost, har faaet 4 Kr. maanedlig i reel Forbedring efter Revisionen af Folkeforsikringsloven. Selv om man nu vil hævde, at vedkommende har Anledning til at faa Tøjhjælp og Brændselshjælp, saa maa man tage i Betragtning, at Rabatkortene er blevet fradraget; Hjælpen derigennem udgjorde 92 Kr. aarlig, og Tøjhjælp og Beklædningshjælp er ca. 200 Kr. for en enligstillet, saa den Hjælp, der her kan ydes til Tøj og Beklædning, er i Realiteten ikke større end 100 Kr. Derfor har jeg fremhævet — og det er et Synspunkt,

som jeg ikke gaar bort fra —, at alene den helt igennem utilfredsstillende Revision af Folkeforsikringsloven er i og for sig Argument nok til at foreslaa at yde de gamle og Invaliderne en Haandsrækning.

Men det er, som sagt, ikke det eneste Argument. Prisstigningen, som den højtærede Socialminister jo reducerede til kun at skulle udgøre 18 Øre om Maaneden for et Ægtepar, er nu anderledes betydelig, end Ministeren her siger. Det er jo saaledes, at Ost maaske ikke er steget endnu, men at man i alt Fald ved med Sikkerhed, at den enten vil stige, eller at Fedtprocenten vil blive sat ned og Osten dermed forringet. Om de andre Ting ved man, at de er steget, og de Ting, det drejer sig om, er jo saadanne, som Rentemodtagerne saa sikkert som Amen i Kirken maa købe, fordi det er Ting til deres daglige Behov. Jeg vil vove at paa-staa, at netop takket være disse Prisforhøjelser har Rentemodtagerne som nogle af de første været nødt til at sætte Forbruget ned og spænde Livremmen ind. Nu siger den højtærede Finansminister ganske vist i Pressen, at vi alle skal til at sætte Forbruget ned, og at den ene Klasse ikke har noget at lade den anden høre. Jeg kan dog vanskeligt forestille mig, at den højtærede Finansminister særlig har haft Rentemodtagerne i Tankerne, da han talte om Forbrugsnedskæring, og jeg vil mene, at hvis man vil skyde Rentemodtagerne foran, naar Talen er om Forbrugsnedskæring, og hævde, at de, som i Forvejen har været tvunget ned paa et meget lavt Leveniveau, skal være de første til at sætte Forbruget ned, saa skaber vi i hvert Fald en Situation, hvor en Klasse Samfundsborgere behandles ekstraordinært daarligt i Forhold til de andre Klasser i Samfundet.

Der tales nu om disse 18 Øre. Jeg forstaar ikke rigtig, at Socialministeren lader sig vildlede af saadanne 18 Øre, for det kan man næsten se og føle paa maa være en Vildledning. Jeg forstaar heller ikke rigtig, at den ærede Ordfører for Det radikale Venstre i Gaar stod op og sagde, at man igennem Margarineordningen havde taget Brodden af Prisstigningerne. Handelsministeriet har udarbejdet en Forklaring paa, at man ikke vil forlænge Smørrabatordningen for mindrebemidlede. Det Regnestykke, man stiller op, viser, at for det første regner man med, at Rentemodtagerne skal spise en hel Del, ja, den væsentlige Part af deres Fedtforbrug i Form af Margarine — det siges temmelig tydeligt og efter min Opfattelse temmelig kynisk.

Forbruget af Smør er ifølge Ratione-